

Вѣстникъ

Вѣстникъ за информация, култура и народно стопанство.

УРЕЖДА СЕ ОТЪ РЕДАКЦИОНЕНЪ К-ТЕГЪ,
при сътрудничеството на обществени дѣйци и др.
Излиза всѣки понеделникъ
Абонаментъ за 3 мѣсци 8 л.
Единъ брой 50 ст.
За обявления се плаща: на 1 стр. 80 ст. кв. см.
на останалитѣ по 60 ст. на ур-ния 60 ст. дума
Реклопис не се връщатъ. Адресъ в. „Собития“

Г-ца Люба *и др.* Андрѣва

Г-нъ Стефанъ Маноловъ
СГОДЕНИ

София Дупница.
=====

Савка Михайлова

и
Димитръ Хр. Шерденковъ

ВЪНЧАНИ 13.II 1921 год.

Плѣвенъ Дупница
=====

Д-ръ Н. ПАВЛОВЪ

Дългогодишенъ градски лѣкаръ се завърна въ Дупница и се установи въ къщата на Коте п. Златковъ (на Главната улица срѣщу Развѣсената върба).

1-29-4

=====

ТЕХНИЧЕСКО СТРОИТЕЛНО БЮРО на ИНЖ. ПЕТРОВЪ

ОБЯВА.

При бюрото ми е откритъ архитектуренъ отдѣлъ. Освѣнъ инженерни проекти за индустриални и др. постройки и смѣтки се изработватъ **отъ архитектъ**, проекти за къщи, хотели, салони, складове и др. монументални згради по вкусъ и съвременни нужди — присѣтствени часове за порѣчки и справки всѣки делниченъ день отъ 2 — 5 часа послѣ пладнѣ.

1-30-3

Инженеръ Петровъ.

БЛАГОДАРНОСТЪ.

Изказва своята най-голяма благодарностъ на всички почитатели, които придружиха тленнитѣ останки на покойния сѣругъ и баща и на всички ония, които изказаха своитѣ съболѣзнования.

с. Крумово, януарий 1921 год.

Отъ семейството: Ан. Г. Юркови.

НАГЕЛЪ.

ЗА ВАШИТЪ ДѢЦА.

Дѣцата ви! А знаете ли тѣ на що сж плодъ? Нѣкога позамислювали ли сте се за това нѣщо? Задавали ли сте си този въпросъ, че вашитѣ дѣца:—сж очитѣ ви, зеницитѣ на очитѣ ви, вашето тичание, вашата скръбъ, страдание, вашата любовъ, всичко текло на тамъ, тече на тамъ и ще тече съ вѣкове. Да викамъ ли по-силно, за да събудя тази мисль въ вашитѣ умове и ви да погледнете право на въпроса, — да погледнете истината въ очитѣ?

Дѣцата ви! Крѣжкитѣ, невиннитѣ дѣца, чрѣзъ които Христосъ символизира „човѣкътъ“, — истинския човѣкъ, този човѣкъ, който трѣбва да носи въ себеси всички благородни и възвишени качества, които да носи кълнѣтъ на добротата, който да даде всичко, което може и трѣбва да даде за благо на своитѣ дѣца, на обществото, на цѣлото човѣчество.

Дължни сме всички ние да погледнеме истината право въ очитѣ и отъ този високъ пиедесталъ като грѣмовержци да разпрѣсваме навсѣждѣ истината. На това нѣщо би трѣбвало да се придържатъ всички онѣзи, които сж минали по об-

ществената стълба и всички, които за напредъ ще минаватъ.

И ако мракътъ, прахътъ, влагата е била участъ на дѣцата прѣди 20—30 год., на самитѣ насъ, то нека прѣснемъ тѣзи тъмни сили и разлиемъ свѣтлината и пламъкътъ на на красотата.

А защо ни сж богатствата и защо се стремимъ къмъ по-голямъ печалби? Нима не си спомняте думитѣ на Този, който се разпѣна на Голгота, — „че по скоро камила ще влѣзе прѣзъ иглени уши, нежели богатъ въ царството небесно“, но не това, а ето що? — Нали знаете, че богатствата сж дадени или се създаватъ, за да си послужатъ не само единъ, а много хора, да се създадатъ такива институти и такива условия, които ще олекчатъ сждбата на всички.

Азъ се спирамъ върху единъ отъ най-болнитѣ въпроси на градътъ ни. Въпросътъ за училищата и този за читалището.

Ако миналитѣ обществени служители сж гледали на тази работа прѣзъ прѣсти, което е и върното, нека излѣзатъ всички да оспоратъ това нѣщо — азъ съмъ готовъ да имъ дамъ отговоръ пакъ отъ това мѣсто.

Но този грѣхъ ще тежи върху плещитѣ ни много дълго врѣме. И не едно и двѣ поколения надигащи се изъ мрачнитѣ сводове на тѣзи училища, каквито сж „Пансиона“, кждѣто стърчатъ още стѣнитѣ на нѣкогашния Каргалийски конакъ, и това при черквата „св. Богородица“, а и тѣснотата на новопостроенитѣ, — не едно и двѣ ще хвърлятъ проклятие върху всички онѣзи, които нѣкога сж замислили и създали училищното дѣло въ града ни.

А това на нищо друго не се дължи, — не на нѣмане срѣдства, а на умове, които били годни да заематъ само постове, но дали сж били годни за тѣзи постове, *дѣйствителността и творчеството имъ ги високо издигатъ въ очитѣ на обществото.*

За срамъ не ли е и грѣхъ не ли е, че дѣцата ви, тѣзи златни дѣца халки на семейното огнище, — тѣзи слънца и надежди и радости—да бждатъ така жестоко душени всрѣдъ тѣзи тъмни и влажни и тѣсни сгради.

А за какво е тази любовъ, това сближение на двата пола, нѣма ли нѣщо по-могъщо и по-блестящо, което стихията—природа ни налага да създадемъ и да издигнемъ и да възпитаемъ по благороднитѣ пѣтица на доброто и красотата?

Питамъ себе си и питамъ васъ?

Азъ отговарямъ. — Да има, а вие отговорете тѣй, както разбирате. (слѣдва)

Изъ градския ЖИВОТЪ.

Получи се слѣдното писмо отъ Гимнастическото Дружество по поводъ писаното отъ насъ въ брой 9 на вѣстника ни.

Гимнастическото Дружество въ града ни почна игри съ написанитѣ юнакини и юноши прѣзъ октомври м. г. и се водиха на открито до края на ноември, обаче настѣпиха студове и попрѣчиха игра на открито. Настоятелството се постара да намѣри салонъ за продължаване упражненията, но напрасно, а да не се изложатъ крѣжкитѣ организми на простуда, трѣбваше да се спратъ врѣменно общитѣ игри. Да не бездѣйствуваме, почнахме игри съ малки чети, въ една класна стая. Упражнени тия въ извѣстни номера, ще се редуваатъ други, до като се подобри врѣмето, когато ще бждатъ извикани всички играчи.

Радва ни че се издигатъ повече гласове за физическо възпитание. Нуждата отъ такъво се чувствува отъ день на день повече. Въ унисонъ съ душевното възпитание, да се погрижимъ и за физическото, но за него е потрѣбенъ специално пригоденъ салонъ. Възрастящото поколение има нужда отъ физическо развитие. Понапредъ здравъ и пригоденъ за всѣка работа, па послѣ ученъ.

Назрѣлъ е въпроса да се позамислимъ за здобиване града ни съ *гимнастически салони*, достѣпенъ и за младежта, вѣнъ отъ училището. Градътъ ни е богатъ—търговски; при добра инициатива, вѣрваме, ще се намѣрятъ срѣдства за издигане такѣвъ. Много градове въ царството вече иматъ гимнастически салони, а други пакъ значително засилватъ фондове за тая цѣль.

Канимвъ гражданството да се замисли по тоя въпросъ, който не е чуждъ, а е за своето мило поколение.

Отдавна се заговорва за читалище. Необходимъ за града ни е и другъ храмъ—храмъ за физическото възпитание—гимнастически салонъ. Да се здобиемъ съ тия свѣтилища трѣбватъ дѣла. Въпросътъ за гимнастически салонъ не е прѣждеврѣмененъ Здравето е най-голямото богатство; безъ него рухва и наука, и търговия.

Настоятелството, съ готовность, се туря въ услуга на гражданството, когато би се подела тая високо-благородна инициатива.

Прочее милѣйте да милѣемъ за младежта въ училището и и за оная вѣнъ отъ него.

Отъ настоятелството.

ЗЛОБОДНЕВКА.

Какъвъ бихъ желалъ да бжда...

Често въ главата ми засѣда мисльта, като коя би била най-леката, приятна и доходна професия която бихъ желалъ да притежавамъ.

И си реда да бѣхъ:
Адвокатъ, трѣбваше денонощно да мисля какъ бихъ изплатилъ наема на дюгена си на 30-то число на мѣсеца, защото днешното народо-властническо правителство, съ своя Законъ за Подвижнитѣ Мирови Съдилища (отъ който нѣкога е взѣлъ „юрнекъ“ даже и Наполеонъ) постави жрѣцитѣ на Темида въ немилость, като ги афороса отъ първоинстанционния ѝ храмъ и днешъ, тѣ едѣва ли не гладуватъ.

— Не ми бендисва такъва професия.

Чиновникъ, на меко кресло или дървенъ столъ?

— И това не ми се нрави, защото още къмъ 4—5 число отъ мѣсеца хемъ ще бжда съ праздни джебове, а като логическа послѣдица, ще изпадна въ лошо настроение и цѣлия свѣтъ ще ми изглежда кривъ; хемъ ще трѣбва да дрѣмъ по 8 часа всѣкидневно въ непривѣтната канцелария, нѣщо което съестъмъ не уйдисва на моитѣ благовъзпитани нерви...

— Търговецъ?

— Съ най-голямо удоволствие, но пуститѣ му капиталы, много сж капризни и правятъ често пѣти немѣстенъ подборъ на сайбитѣ си...

— Художникъ?

— Май и това ми харесва до нейдѣ, само че да имахъ богатъ татко, който да обичаше искусството, да бждеше неговъ робъ и заради самото това искусство да задоволяваше скромнитѣ ми артистически нужди съ по една художествена столеева бумажка ежедневно, извѣнъ облѣклото и обилната храна, която засилва телесата, раздвигва мислителния апаратъ и окрила фантазията, а тя би ми родила хиляди интересни сюжети, чиято разработка би ме направила знаменитость... Но за съжаление, гдѣ го такъвъ татко?

Да бѣхъ артистъ, оперетенъ или драматически, трансформаторъ, екилибристъ или кабаретенъ куплитистъ? — Вижъ това ми харесва, и то